

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Opfold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

32) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om åbne møder i Folketingets Europaudvalg.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL). (Fremsat 9/10 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 17.50

Formanden:

Jeg kan se, at forslaget har karakter af en opfordring til Præsidiets, men jeg har ikke forberedt nogen svartale. Jeg vil jo lytte intenst til, hvad Folketingets partier siger, men jeg ved ikke, om europaministeren har et ønske om at sige noget ved debattens start. Senere måske.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg finder sådan set Enhedslistens forslag meningsløst, må jeg sige.

Man beder i forslaget om, at vi skal ændre Folketingets forretningsorden, så man får mulighed for at holde åbne europaudvalgsmøder, men den mulighed eksisterer jo allerede i dag. Ifølge § 8, stk. 3, kan ordinære møder holdes for åbne døre, hvis man ønsker det. Det er jo også den proces, vi har sat i gang. Jeg vil egentlig opfordre forslagsstillerne til at gå op og trække forslaget. Jeg synes ikke, det er noget, vi skal stemme om, men det er en venlig opfordring.

Ellers vil jeg sige, at bemærkningerne jo for så vidt er fornuftige nok, for de refererer til noget,

jeg har sagt i Politiken, og det vil jeg da gerne stå ved, nemlig at det, vi må tilstræbe her i Danmark, er at få en åbenhed omkring Europaudvalgets arbejde, der svarer til den åbenhed, man i dag har i Ministerrådet. Som hr. Keld Albrechtsen udmærket ved, har vi jo allerede lavet en aftale med regeringen om, at det arbejde går vi i gang med, når det danske formandskab er overstået.

Derfor er det sådan lidt malplaceret, at vi nu skal have en første behandling om forslaget her. Men det er da klart, at det, at man åbner dørene i visse situationer i Europa, så også skal føre til, at vi åbner dørene her. Vi kan naturligvis ikke åbne dørene ved mandatgivning, eller når man tilkendegiver oplysninger om andre landes positioner, for det vil jo fuldstændig forhindre en ordentlig repræsentation af Danmark i EU. Men når Ministerrådet åbner dørene for åben debat, skal vi selvfølgelig parallelt hermed gøre det i Danmark.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige, for ellers kører debatten jo af sporet, at naturligvis kan det her forslag ikke gennemføres af Europaudvalget alene. Det forudsætter en ændring af forretningsordenen, for det er en forpligtelse for Europaudvalget så at gennemføre de åbne møder efter det, der står i forretningsordenen. Det vil sige, at det også bliver en rettighed for mindretallet her i Folketinget, at det er åbne møder.

I princippet kunne man godt forestille sig, at Europaudvalget i hvert enkelt tilfælde tog stilling til, om man skulle åbne det pågældende møde under den pågældende ministerrådsforhandling. Jeg vil sige til fru Charlotte Antonsen, at jeg ikke tror, at det er praktisabelt. Det er ganske enkelt ikke teknisk praktisabelt. Det vil altså heller ikke give Europaudvalget den forpligtelse til at arbejde for åbne døre, hvilket der ligger i det her forslag.

Så man kan mene om det, hvad man vil, men fru Charlotte Antonsen har simpelt hen ikke ret i, at det kan gennemføres uden en ændring af forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man så firkantet og massivt, som fru Charlotte Antonsen her gør, afviser et forslag, ville det klæde fru Charlotte Antonsen at have læst det helt igennem. Specielt kan man sige, at det

ikke er på mere end syv linjer, så det er forholdsvis overkommeligt.

Jeg synes også, at en væsentlig ændring her jo er, om Europaudvalget sidder med et flertal og vurderer, at nu vil man have et åbent møde i en eller anden given sag, eller der er automatik i det. Jeg synes, det væsentlige ved det her forslag er, at der i givet fald kommer en systematik og en automatik. Jeg mener i virkeligheden, at det er et meget uambitiøst forslag. Det ligger på et absolut minimum af al anstændighed.

Det er jo i virkeligheden også det, fru Charlotte Antonsen selv – nu fremhæver hun det endda selv her på talerstolen – har gjort sig til talsmand for. Det er jo derfor, at hun også er refereret i bemærkningerne.

Så det, man bare gør her, er sådan set at gennemføre det, fru Charlotte Antonsen som Venstres EU-ordfører selv har argumenteret for. Det burde dog som et minimum få fru Charlotte Antonsens stemme. Så kan det være, hun er nedstemt i Venstres gruppe, men jeg mener, at hun da selv må støtte det, hun har sagt her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det, der her bliver sagt, ændrer ikke ved, hvad der står i forretningsordenen i dag, nemlig at man som udvalg kan vælge at holde åbne møder, når man har lyst. Jeg mener fortsat ikke, der er behov for dette forslag.

Hvis vi i Europaudvalget i forhåbentlig enighed kan lave en aftale med regeringen om, at vi laver et parallelt forløb i forhold til, hvad der sker i Ministerrådet, så mener jeg, at det kan foregå inden for den eksisterende forretningsorden.

Derfor er der ikke behov for dette forslag, og derfor vil jeg gentage min opfordring.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det spørgsmål kan vi få afklaret lynhurtigt, for vi kan jo bare bede ministeren afklare her og nu, om han vil lave en sådan aftale, for så kan det da sikkert i princippet gennemføres ved en beretning i Folketingets Europaudvalg, hvor man så gennemfører det ønske, som fru Charlotte Antonsen havde, nemlig åbne europaudvalgs møder, når der er åbne møder i EU's Ministerråd.

Det er klart, at hvis ministeren vil give det tilsagn, som fru Charlotte Antonsen nu har givet, er det da muligt, at det kan løses teknisk gen-

nem en beretning. Det bliver mere besværligt end gennem en ændring af forretningsordenen. Vi må se på det tekniske i det, men vi er selvfølgelig fra Enhedslistens side interesseret i indholdet i det.

Men så vil jeg da godt, for at vi ikke skal vente på det, opfordre ministeren til lige at komme herop og sige, om han er indstillet på at indgå en sådan aftale, som fru Charlotte Antonsen foreslår.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Keld Albrechtsen taler altså mod bedre vidende i denne sag. Vi har haft udenrigsministeren i samråd i denne her sag. Arbejdet er tilrettelagt med henblik på, at vi kan lave et parallellforløb i forhold til Ministerrådet, så indstillingen hos både V og K i Folketinget, men også det, vi har hørt ministeren sige til Europaudvalget, er jo positiv over for det her. Så skal vi have det skrevet ind i en beretning og have det formaliseret, som vi plejer, når vi ændrer på Europaudvalgets procedure.

Men det er, som om hr. Keld Albrechtsen tager sorgen på forskud eller vil forsøge at tage æren for noget, som slet ikke tilkommer hr. Keld Albrechtsen, men i virkeligheden stammer fra forslaget om større åbenhed, som blev vedtaget i EU i Ministerrådet.

Jeg står helt og aldeles uforstående over for det, og det bliver mere og mere forvirrende, jo flere gange hr. Keld Albrechtsen tager ordet.

Formanden:

Vi prøver en gang til. Så er det sidste gang i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget overrasket over at høre, at fru Charlotte Antonsen kan oplyse, at udenrigsministeren har bidraget med det her. Men vi må se, hvad ministeren vil svare. Det, jeg så vil spørge fru Charlotte Antonsen om – for det er jo det, debatten handler om – er, om det skal forstås sådan, at fru Charlotte Antonsen nu giver tilsagn om, at uanset hvordan det skal skrues sammen, forretningsordenen eller beretning, så er fru Charlotte Antonsen indstillet på sammen med os andre at være med til at finde en løsning, således at der, hvor der er åbne møder i EU's Ministerråd, også er åbne møder i Folketingets Europaudvalg.

Hvis vi er enige om det, vil jeg gerne give det løfte, at jeg ikke skal påberåbe mig nogen del af æren overhovedet, bare det bliver vedtaget. Hvis det er en forudsætning – det kan jeg høre at det er – så er det hermed løst.

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen som ordfører.

Claus Larsen-Jensen (S):

Vi har jo, før vi begyndte at diskutere det her forslag, diskuteret en række andre forslag, og man kan jo vælge samme tilgang som før og gerne ville skabe et indtryk af, at der er nogle partier her, der er for åbenhed og demokrati, og så er der de andre. Og dem, der er for åbenhed og demokrati, er dem, der normalt er nejsigere eller skeptiske over for EU, og jasiagerne er så dem, der holder fast i lukkethed. Det er simpelt hen et stereotypet og fuldstændig forkert billede af det, der er situationen.

Det, jeg efterlyste under den anden debat, og jeg også godt vil efterlyse her, er, at hvis ikke det her skal være sådan noget hovsa løsrevet noget, så synes jeg, vi skal holde fast i, hvad det er, vi faktisk har aftalt internt i Europaudvalget. Vi skal i gang med vores egen diskussion om tilrettelæggelse af arbejdet, så vi får en større bredde og forankring af europapolitikken i Folketinget, for EU-politik er indenrigspolitik, og derfor skal vi have det her på plads på en fornuftig måde.

Vi har også aftalt det med regeringen ved udenrigsministeren, der faktisk var i samråd. Vi har fået, så vidt jeg husker et talepapir, eller også er der lavet et særskilt notat fra regeringens side på dette område, hvor man peger på, at vi skal have kigget på det der med ministerrådsmøder, altså åbenheden dér, og hvordan det spiller ind i forhold til den måde, vi håndterer det på i Folketinget osv.

Derfor er der faktisk god fornuft i at sige: Vi afviser det her forslag og skyder det hen til den reformproces, vi forventer alle partier gerne aktivt vil være med til. Så kan det meget vel være, at det her får udløbere i en ny beretning, i en diskussion med Præsidiets, hvis der skal ske ændringer i forretningsordenen.

Kl. 18.00

Derfor vil jeg sige, at når vi afviser forslaget nu, er det simpelt hen, fordi det skal ind i en større sammenhæng, end forslaget løsrevet egentlig er. Der er flere ting, der skal undersøges.

Jeg vil til gengæld sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg vil i hvert fald som formand for Europaudvalget gøre, hvad jeg kan – og jeg håber, at partierne vil bakke det op – for, at vi så hurtigt som muligt, umiddelbart efter nytår, når vi har afleveret det danske EU-formandskab til grækerne, får taget den diskussion indbyrdes mellem alle partier i Europaudvalget, samtidig med at regeringen kører det, den skal, og at vi så prøver på at få kigget på denne her del af det.

Derfor afviser vi forslaget, men det er under de her forudsætninger, og det er aldeles ikke for at forsvare noget med lukkethed og andet, men vi skal altså tænke os godt om, inden vi konkluderer på det her.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Behandlingen af det her beslutningsforslag viser desværre med al tydelighed, hvor trægt det er at få bare en lillebitte smule større åbenhed selv i Folketingets egen behandling af EU-forslag.

En ting er, at det kan være besværligt at få gennemført i EU-regi, det kan man godt forstå, men at det skal være så langsommeligt at få ændret selv bittebittesmå justeringer af den danske proces, af det, vi selv foretager os her i Europaudvalget, for at få lidt større åbenhed, er ufatteligt.

At høre hr. Claus Larsen-Jensen, formanden for Folketingets Europaudvalg, her for et øjeblik siden forklare alle de ting, der nu skal i gang, og at det skal ske på sigt, og så skal vi dit, og så skal vi dat, og vi skal holde samråd og se talepapirer og skrive beretning, og måske på et eller andet tidspunkt lykkes det at få den samme grad af åbenhed i Folketingets Europaudvalg – som hr. Claus Larsen-Jensen er formand for – som det er lykkedes Danmark at få i Ministerrådet. Hold op, for en sejr. Jamen det er da fantastisk.

Tænk, at man ikke bare kan sige: Selvfølgelig, det gennemfører vi da, så kan vi diskutere alt andet, de store ting, de store reformer, på et andet tidspunkt og i en beretning osv., men den her lille justering, som bare burde være som at knipse med fingeren, gennemfører vi selvfølgelig.

Jeg sagde også tidligere til hr. Keld Albrechtsen, at jeg synes, det er et meget lidt ambitiøst forslag. Det er absolut minimum af det, der er fair og ordentligt i forhold til åbenhed, og der kan man ikke engang tage sig sammen til her i dag at sige: Selvfølgelig.

Fru Charlotte Antonsen tog slet ikke ordet før, da hun direkte blev spurgt, om hun ville

give til kende – selv om det ikke var det her beslutningsforslag, der så kunne blive vedtaget – at vi var enige om, at nu gjorde vi det her, og det satte vi så i værk, punktum. Så gik hun ikke engang op og svarede på det, men lod hr. Claus Larsen-Jensen tage ordet som den næste ordfører. Det vidner da ikke om den store beslutningskraft hos os selv i forhold til åbenhed.

Jeg vil sige, at vi har helt andre tanker i forhold til det større arbejde om, at vi som minimum skal have alle EU-forslag her i salen til en første behandling. Så kommer det på dagsordenen, så bliver det behandlet i folketingsgrupperne, så vil det være de enkelte fagordførere, der på deres respektive områder tager det her EU-forslag og spørger i gruppen, om det er godt og fornuftigt, eller om det er negativt for Danmark osv. osv. Efter første behandling går det i Europaudvalget og får en almindelig proces. I Europaudvalgets behandling – i og med at det er lovgivning, vi taler om – skal udgangspunktet selvfølgelig være åbenhed og offentlighed, det burde give sig selv. Med den undtagelse, at det skal være muligt at lukke, hvis det er nødvendigt af hensyn til Danmarks forhandlingsposition eksempelvis.

Men udgangspunktet i et dansk parlament må da altid være åbenhed om tingene, når det drejer sig lovgivning. Det er det, vi forfægter, troede jeg, i EU-sammenhæng. Det skal vi da også forfægte her.

Når vi vedtager lovgivning her i Folketingssalen, er det selvfølgelig i åbenhed med en mulighed, som jo ikke har været brugt i mange, mange år, for undtagelsesvis at lukke. Og sådan må det også være i Europaudvalget, når man vedtager lovgivning. Det her er så bare et lillebitte skridt i retning af, at den åbenhed, man dog i det mindste har fået på EU-plan, gennemfører man også i Folketingets Europaudvalg, og så kan man godt høre, hvilke lange udsigter selv sådan et beskedent ønske har.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Blot den bemærkning: Det her indlæg fra hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfter jo i virkeligheden, at det er meget fornuftigt at sætte det her i en fornuftig sammenhæng. For det, hr. Kristian Thulesen Dahl vil, er jo en total nyordning i den måde, vi håndterer europapolitik på. Sagerne skal i fri skala behandles i Folketingssalen alle sammen, og spørgsmålet er mandatgivningen i

den sidste ende. Hvordan sikrer vi en maksimal indflydelse til Folketinget på regeringens position i forhold til Ministerrådet?

Derfor vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han så også mener, at åbenheden skal række til samtlige fagudvalg. Hvad er egentlig forskellen på det?

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en utrolig automatreaktion. Her kommer man og siger: Her er et forslag, det gør nogle gode ting her og nu, det skal bare igennem, færdig slut. Det medfører et minimum af anstændighed i forhold til en åben procedure herhjemme.

Så har vi nogle andre ting. Det er det, hr. Claus Larsen-Jensen tidligere fortalte om, det langsigtede med at skrive beretning og gennemtænke og have udvalgsmøder osv. Der siger jeg så, at det arbejde har vi et ønske om at lave mere grundlæggende om, så vi kommer her i Folketingssalen med alle EU-forslag. Så alle kan sidde på tilhørerpladserne eller ude ved tv-skærmene derhjemme og se: Hvad mener de enkelte partier rent principielt om de forskellige EU-forslag? Så går sagen i Europaudvalget, og der giver man så i den sidste ende mandat, og der sidder Folketingets europaordførere og fagordførere i det omfang, partierne ønsker det, og giver et mandat.

Så sagde jeg endda også som en serviceoplysning, at den afgørende forskel på Europaudvalgets behandling og andre udvalgs behandlinger jo er, at Europaudvalget er lovgiver. Europaudvalget træder jo med sin mandatgivning i stedet for en lovbehandling her i Folketingssalen, altså en afstemning her i Folketingssalen for eller imod.

Derfor er der jo afgørende forskel på Europaudvalget og Trafikudvalget. Men for min skyld måtte Trafikudvalget meget gerne også blive forpligtet til åbenhed om sit arbejde. Det har jeg overhovedet ikke noget imod. Jeg har også kæmpet for, at de muligheder, der er, for at udvalgene holder åbne udvalgsmøder, bliver brugt i større omfang. Det synes jeg vil være helt relevant.

Men der er en afgørende forskel til Europaudvalget, hvor hr. Claus Larsen-Jensen er formand, der er man nemlig lovgiver.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg må altså sige: Det er fuldstændig ufatteligt, hvad der bliver sagt herfra fra hr. Thulesen Dahls side.

Denne sag er indtil videre blevet behandlet meget hurtigt i Europaudvalget. Vi havde udenrigsministeren i samråd kort efter, at de nye regler var trådt i kraft i EU, hvor udenrigsministeren tilkendegav, at han var enig med Europaudvalget i, at det var hensigtsmæssigt at lave nogle nye regler for området.

Så har vi i øjeblikket et dansk formandskab for EU, og det betyder, at udenrigsministeren er meget ude af landet, og derfor accepterede udvalget inklusive hr. Thulesen Dahl selv, at vi ventede til efter nytår med at gå videre med sagen. Jeg synes simpelt hen, at det, der bliver sagt, er under al kritik.

Med hensyn til åbenhed vil jeg godt stille hr. Thulesen Dahl et enkelt lille spørgsmål. Skal vi så ikke også have åbenhed, når Dansk Folkeparti holder gruppemøder? De er jo også lovgivere. Det er jo også væsentlige beslutninger, der træffes der.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil godt sige til fru Charlotte Antonsen: Jeg anerkender ikke den kritik. Jeg anerkender ikke, at man, fordi der er nogle, der tager initiativ til at presse på, for at tingene går stærkere, så skal have at vide: Jamen er det ikke aftalt i et eller andet samråd med en udenrigsminister, som er meget ude af rejse, at det kan man se på på et andet tidspunkt? Selvfølgelig ikke.

Vi har et beslutningsforslag til behandling her i dag, som er fuldt legalt fremsat, udarbejdet, afleveret til Folketingets administration, sat på dagsordenen. Vi har haft tid til at forberede os, vi har haft tid til at have det i grupperne. Det bør da være det væsentlige nu at tage stilling til. Og det er min holdning, at det er et absolut minimum, man her peger på, nemlig at når EU holder åbne ministerrådsmøder, altså hvor det behandles i et åbent ministerrådsmøde i EU, kan det da ikke være rigtigt, at vi i den nationale proces ikke har åbenhed.

Med hensyn til det sidste: Man kan jo godt finde mange gode ting frem og sige: Hvad så når man sidder hjemme i sit køkken og forbereder sig til næste dags møder, skal vi så ikke sikre et snurrende tv-kamera, der kan vise på dk4, hvad fru Charlotte Antonsen sidder ved køkkenbor-

det og gør sig af tanker? Sådan nogle ting kan vi jo godt begynde at bevæge os ud i.

Jeg taler om, at man enten sidder og trykker på knapperne her i salen og stemmer ja eller nej til lovforslag eller sidder i et Europaudvalg og afgiver et mandat, for at regeringen kan stemme ja eller nej til et forslag, som, når det kommer tilbage til den nationale proces, er clearet af, og så kan vi ikke gøre noget ved det, så har vi et direktiv. Det har vi kun at rette os efter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det er frygtelig pinligt det her. Hr. Thulesen Dahl står heroppe for åbent tæppe og løber fra tidligere udsagn. Kan man slet ikke regne med Dansk Folkeparti?

Vi har haft sagen oppe, vi har drøftet sagen. Vi har sat den på dagsordenen, når det danske formandskab er overstået, fordi det jo selvfølgelig er en sag, man skal drøfte mellem Folketinget og regeringen. Det har hr. Thulesen Dahl selv i egen høje person accepteret, og så kommer han rendende her 2 måneder efter og kritiserer os alle sammen, fordi det ikke går hurtigt nok. Man kan simpelt hen ikke arbejde på denne her måde.

Jeg fik ikke svar på: Vil Dansk Folkepartis gruppemøder være åbne fremover?

Kl. 18.10

Så har jeg ét spørgsmål til: I dag kan alle partier og alle personer i Folketinget tage EU-forslag i Folketingssalen, så vi kan diskutere dem her. Hvor mange forslag har Dansk Folkeparti taget i Folketingssalen inden for de sidste 3 år?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den dag, Dansk Folkeparti har 90 mandater, synes jeg egentlig, det kunne være på sin plads at tage en diskussion om, hvorvidt vi skulle åbne dørene, for så ville det, vi bliver enige om i Dansk Folkepartis gruppeværelse, jo blive til lov i landet, og det kunne være en rar situation. Så kan vi komme tilbage til den diskussion.

Ellers tror jeg nok, at de, der lytter til det her, selv kan forstå – det kan godt være, at fru Charlotte Antonsen ikke kan, men ellers tror jeg, at andre kan forstå det – forskellen mellem, at vi sidder i en folketingsgruppe og debatterer, og så at vi trykker på knapperne hernede i salen, eller sidder i et Europaudvalg og i virkeligheden stemmer på det samlede Folketings vegne. Jeg

tror, alle andre godt kan forstå forskellen. Det kan fru Charlotte Antonsen øjensynlig ikke.

Så vil jeg godt sige i forhold til tiden, og at vi bare skulle vente: Jamen vi synes, det går for langsomt. Kan jeg sige det tydeligere? Jeg har faktisk flere gange heroppe forsøgt at sige, at vi synes, det går for langsomt, og at denne her lille ting, som vi føler det er, denne lille ændring, føler vi godt, vi kan lade træde i kraft nu.

Vi synes også, når det nu er fremsat og vi har det til behandling her i salen, at det er fornuftigt, at det er ved en ændring af forretningsordenen, vi sikrer det, frem for ved en frivillig aftale mellem regeringen og Folketingets partier i en ny beretning. Så kan vi afklare alle de andre ting i sådan en beretning. Der er jo tonsvis af ting – hvilket hr. Claus Larsen-Jensen også har peget på – der skal tages op, men denne her lille justering kunne vi passende foretage nu.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja, det haster, men det ændrer altså ikke ved, at hr. Thulesen Dahl løber fra de synspunkter og de tilkendegivelser, hr. Thulesen Dahl selv i egen person er kommet med for et par måneder siden, nemlig at det var i orden, at regeringen fik lov til at afvikle det danske formandskab, og så tog vi fat på sagen her, hvor vi alle sammen er enige om, at der er behov for ændringer.

Dansk Folkepartis folketingsgruppe indeholder da ofte mandat nr. 90. Det var da meget interessant for befolkningen at se, hvilke overvejelser man har. Det har da meget med lovgivningen at gøre, hvad man sidder og aftaler i Dansk Folkepartis folketingsgruppe.

Når vi taler om EF-direktiver, er det så ikke korrekt, at vi jo har en åben lovgivningsproces, når EF-direktiverne efterfølgende skal ind i lovgivningen? Og er det ikke korrekt, at man allerede i dag har mulighed for lige så tosset, man vil, at tage EU-sager ned i Folketingssalen? Man kan få alle de EF-direktiver ned i Folketingssalen, man ønsker, men Dansk Folkeparti har jo ikke engang ønsket at benytte sig af den mulighed, og man står nu og kritiserer, at der ikke er åbenhed nok.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, fru Charlotte Antonsen bevæger sig længere og længere ud på et sted, hvor hun overhovedet ikke kan bunde. Og jeg undrer mig egentlig over, at hun bliver ved. Den der med en

folketingsgruppe og så at sidde og trykke på knapperne: Det er så elementært, at det næsten bare skal stå for sig selv.

I forhold til hvad der måtte være aftalt, vil jeg sige, at det jo lige præcis har været en samlet pakke med en lang række elementer, som vi har diskuteret i udvalget, der skulle laves om, og hvor man skulle diskutere også med ministeren, herunder bl.a. det her punkt. Og der har vi så haft det synspunkt, at vi diskuterede den samlede pakke i forhold til, hvordan vi gør det fremover i forbindelse med en beretning.

Og det er jo lige præcis det, jeg har sagt i min ordførertale, hvor vi så siger, at forskellen her er, at her er der altså et lille bitte hjørne, der nu er stillet et konkret beslutningsforslag om, det er vi rent politisk parate til at træffe en beslutning om, vi er afklarede på det punkt. Vi synes, det er fornuftigt, men vi synes også, det er et absolut minimum af ting, der skal gennemføres.

Så siger vi: Godt, så lad os få det ryddet af vejen og gennemført nu, hvor der ligger et forslag om det, og så lad os tage hele resten af dynen som et led i den proces, fru Charlotte Antonsen rigtigt fortæller er foregået i Europaudvalget, og hvor man så kan diskutere, hvordan vi så ændrer det samlet. Der har vi så det forslag, at alle EU-forslag bør til en første behandling her i salen osv., som jeg nævnte før.

Formanden:

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti ser gerne mere åbenhed i drøftelserne i Folketingets Europaudvalg. I det hele taget er der brug for mere åbenhed og også mere offentlig opmærksomhed omkring behandlingen af EU-sager her i Folketinget – og i det hele taget også, for så vidt angår behandlingen af EU-sagerne i Kommissionen og Parlamentet og Rådet.

Kl. 18.15

Derfor er vi også positive over for forslaget. Men forslaget kan ikke stå for sig selv. Der er flere nuancer i det. Det er for enkelt blot at sige, at vi skal åbne møderne, og så ikke sige mere om det.

Det er måske også lidt indirekte erkendt i forslaget – man kan ikke helt se det af teksten, men jeg tror egentlig nok, at det er reflekteret i teksten indirekte – at man jo ikke bare kan åbne møderne uden at tage hensyn til, at vi på Europaudvalgets møder giver regeringen et mandat

til at forhandle på ministerrådsmøderne, og hvis det mandat er offentligt, så kender vores forhandlingsmodparter i Ministerrådet jo regeringens mandat, og dermed er vores forhandlingsposition jo ikke så stærk, som den ellers ville have været. Så jeg mener ikke, at vi blot kan åbne op omkring selve mandatgivningen, for der risikerer vi at svække danske forhandlingsinteresser.

Den forudgående debat kan man selvfølgelig så have åbenhed omkring, men så bliver vi jo nødt til at overveje, hvad det egentlig er for en karakter, behandlingen i Europaudvalget har i dag. Er det en karakter, der er egnet for åbenhed? Det mener jeg ikke umiddelbart at det er. Det foregår jo på den måde, at ministeren forelægger sagen, forelægger det direktivforslag, eller hvad det måtte være, der skal behandles, og redegør for det mandat, ministeren gerne vil have med til ministerrådsmødet. Man kan så stille spørgsmål til ministeren og eventuelt meddele, hvis man ikke vil give et mandat. Men det er jo ikke en behandling, en drøftelse, hvor de forskellige politiske partiers synspunkter kommer til udtryk, og hvor vi diskuterer med hinanden, og som sådan er det i formen egentlig ikke særlig velegnet for åbenhed. Ikke at jeg for så vidt synes, der ville være noget forkert i, at man havde åbenhed omkring denne spørgsmål-svarsession, men den er jo ikke særlig interessant.

Jeg mener, at åbenhed omkring Europaudvalgets møder bør kombineres med nogle overvejelser over selve formen, hvorunder drøftelserne finder sted, således at alle partierne har mulighed for i Europaudvalgets forretningsorden at drøfte sagerne, fremlægge deres synspunkter og ikke blot stille spørgsmål og få svar fra ministeren.

Derfor mener jeg ikke, at forslaget kan stå alene; der må en bredere drøftelse til. Derfor synes jeg også, at det er tilfredsstillende, at vi jo, som andre har været inde på det, har givet hinanden tilsagn om, at vi efter den 1. januar skal have en drøftelse af, hvordan og hvorledes vi griber tingene an.

Vi har det jo med at rose os selv for måden, hvorpå vi behandler EU-sager her i Folketinget, og vi er også i en position i det danske Folketing, hvor vi i højere grad sikrer parlamentets indflydelse på måden, EU-sager behandles på, end man gør i mange andre parlamenter i Europa, men man må huske på, at det er en konstruktion, som stammer tilbage fra 1972, hvor EUs dagsordenen stort set var handel og landbrugs-

politik. I dag dækker EU-sager hele det politiske spektrum, og derfor bør vi også overveje hele vores måde at gribe tingene an på, herunder at Europaudvalget i dag faktisk fungerer som et minifolketing, hvor der foretages lovgivning, for så snart vi har givet regeringen et mandat, har vi jo også bundet Folketinget til at gennemføre en lovgivning i overensstemmelse med mandatet, hvis ministeren vender hjem og har fået en vedtagelse af det pågældende direktivforslag.

Derfor bør vi også overveje, om det er rigtigt, at det bare er Europaudvalgets medlemmer, som drøfter og tager beslutning om disse sager, for vi kan jo ikke i Europaudvalget være eksperter på alle politikområder. Så der hører altså også en bredere diskussion af Folketingets inddragen i europasagerne med til hele denne her diskussion, hvis vi skal tale tilstrækkeligt nuanceret om det.

Jeg kan se, at min tid er ved at være udløbet. Derfor vil jeg blot sige, at jeg synes, forslaget har et overordentlig fornuftigt sigte, men jeg synes, der er nogle nuancer, som ikke er med i forslaget. Det skal ses i en lidt større sammenhæng, både i en større sammenhæng omkring selve Europaudvalgets måde at gennemføre en behandling af sagerne på og i virkeligheden endnu bredere ses i forhold til hele Folketingets måde at behandle sager på.

Det er jo rigtigt, at vi godt kan drøfte EF-direktiver i Folketingssalen, men så har det ikke karakter af et lovforslag, som vi vedtager, så har det en helt anden karakter. Jeg tror i virkeligheden, vi måske skal indføre en helt ny debatform i Folketinget, når det gælder EU-sager. Det fører nok for vidt at komme videre ad det spor her i dag, men der er i hvert fald masser af stof til videre drøftelser.

Kl. 18.20

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes faktisk, hr. Barfoed her rejste en række vigtige spørgsmål, og jeg vil fortsætte lidt i samme skure.

Jeg synes, det er rigtigt som udgangspunkt at konstatere, at den form, arbejdet har i Folketingets Europaudvalg, ikke er optimal. Det er simpelt hen ikke optimalt af tre grunde.

For det første fordi ordførerne – medmindre man skifter dem ud – skal dække meget brede områder, som dækker alle Folketingets udvalgsområder. Det er komplet umuligt, og uanset hvor godt man har forberedt dem osv., bliver det

ofte nogle sager, der kunne have fået en mere, lad os sige betryggende saglig behandling.

For det andet drejer det sig om offentlighedens adgang til sager, der har lovgivningskarakter. Vi ville jo ikke finde os i at lovgive, uden at offentligheden havde fuld indsigt i, hvordan vi lovgav, men det gør vi her.

For det tredje synes jeg, det er værd at spørge, om den form, vi har i dag er optimal, er den interesse for sagerne, der flyder af, at offentligheden ikke er i stand til at følge med i, hvad der sker.

Af alle tre grunde er og har SF langt, langt tilbage været enig i, at en langt større del af Europaudvalgets behandling af sager burde foregå i Folketingssalen.

Jeg tror, jeg nåede at sige under de korte bemærkninger under forrige punkt på dagsordenen, at vi i hvert fald bør sikre den helt principielle debat omkring grønbøgerne osv., så vi sikrede, at vi principielt kunne følge en sag i Folketinget helt fra sagens start, og til den slutter. Det tror jeg er et af svarene på det.

Med hensyn til det konkrete forslag er det jo også et gammelt SF-ønske, at europaudvalgs-møderne skal være åbne, medmindre der er noget, der taler imod det, f.eks. i forbindelse med forhandlingsmandater af særlig følsom art og i sager med oplysninger af særlig følsom karakter. Der er det klart, at der kan vi ikke.

Derfor støtter vi forslaget, men igen er det jo lidt samme situation som sidst, at nogle vil gå endnu videre og derfor siger, at det måske er forkert at starte i et enkelt hjørne. Det synes jeg nu ikke, det er. Hvis man under alle omstændigheder gerne vil det her og ikke er i tvivl om, at man gerne vil det, så kan man godt vedtage det med en erklæring om, at man så senere gerne vil gå endnu videre, og det vil vi gerne.

Derfor støtter vi forslaget, men vi vil også gerne deltage i den videre debat om at sikre både en større grad af sikkerhed i behandlingen af sagerne og sikre en større offentlig adgang til dem, men måske først og fremmest sikre, at hele Folketinget i højere grad bliver inddraget i europasager, fordi det jo i stigende grad også vil dreje sig om indenrigspolitiske spørgsmål.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, medmindre ministeren ønsker at komme ind her? Det var måske lige så hensigtsmæssigt.

Europaministeren (Bertel Haarder):

Europaudvalget har de senere år gjort brug af muligheden for at afholde temahøringer og afholde åbne, offentlige høringer om grøn- og hvidbøger. Fagudvalgene har med succes gjort brug af den generelle mulighed for at åbne udvalgs møderne. Det blev der jo for et par år siden åbnet for. Jeg skal for øvrigt til sådan et møde nu her – håber jeg – om et øjeblik.

Spørgsmålet er så, om forhandlingerne i Europaudvalget skal åbnes yderligere, i takt med at visse sager, lovgivningssager, bliver behandlet i åbne ministerrådsmøder. Det lyder jo besnærende og rimeligt, men det drejer sig altså netop om sager, hvor danske ministre skal søge forhandlingsoplæg.

Hvis vi åbner Europaudvalgets behandling af den danske holdning til de retsakter, som ministrene senere skal ned og forhandle, så spiller vi os nogle kort af hænde. Det vil være dejligt for de andre lande, men det vil være skidt for danske interesser. Det vil svække den danske forhandlingsposition.

Ingen andre lande gør det, og hvis de gjorde det, er jeg sikker på, at ministrene så ikke ville sige noget, når de var i udvalget.

Det er selvfølgelig også en løsning i Danmark, at man åbner udvalgs mødet, og så kan ministrene ikke orientere hverken om den danske forhandlingsposition eller om det indtryk, man har af andre landes forhandlingspositioner. Men det vil jo ikke være gavnligt for den parlamentariske kontrol med, hvad ministrene foretager sig i denne lovgivningsproces i Bruxelles og Luxembourg.

Kl. 18.25

Derfor kan jeg ikke se andet, end at forslaget enten vil svække Folketingets parlamentariske indflydelse, eller også vil det svække Danmarks indflydelse. Man kan ikke få alle ting på en gang. Man kan godt få åbenhed, men så kan man altså ikke få alle de oplysninger, man får i dag, og så mister Folketinget indflydelse.

Så selv om forslaget ikke er rettet til regeringen, men til Præsidiet, har jeg hermed på regeringens vegne sagt, hvordan vi ser på denne sag.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forslagsstillerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og igen især til hr. Villy Søvnald og hr. Kristian Thulesen Dahl,

som jo begge ganske korrekt siger, at det her er et mindre forslag og et skridt på vejen, men at man jo ikke kan argumentere imod at tage det første skridt med det argument, at der følger en række skridt videre bagefter. Så tak til de to ordførere.

Jeg synes egentlig også, at hr. Lars Barfoed havde en positiv indfaldsvinkel til det.

Fru Charlotte Antonsens indlæg var jeg derimod noget overrasket over, eftersom det i virkeligheden er hende selv, der har givet anledning til, at forslaget er blevet fremsat, for det er jo fru Charlotte Antonsen, der i offentligheden har foreslået denne her ordning. Derfor kan man sige, at det er lidt overraskende, at hun ikke støtter det.

Med hensyn til hr. Claus Larsen-Jensen vil jeg vælge at tolke det, han sagde, positivt, om end det måske ikke var helt krystalklart.

Derimod er jeg skuffet over ministeren, det må jeg sige, for i modsætning til de andre ordførere argumenterer ministeren nu på den gammeldags måde med, at det i virkeligheden ikke er godt med den åbenhed, og at det kunne skade Danmarks interesser osv. Jeg troede egentlig, at vi for et stykke tid siden havde lagt *den* diskussion bag os, for vi er jo alle sammen klar over, at det er yderst sjældent, der er behov for, at der er fortrolighed omkring den danske forhandlingslinje. Det er jo yderst sjældent, og det ved ministeren også godt. Det kan være, det sker en eller to gange om året, og så bliver det også respekteret. I alle andre tilfælde fortæller ministrene selv pressen, hvilket forhandlingsmandat de har.

Det er bare ikke lige så godt, som at mennesker, der er interesserede, har lejlighed til selv at følge diskussionen i Folketingets Europaudvalg. Der opstår altid en nøjagtighed og en mulighed også for politikere til at præge fremstillingen af, hvad der er sket, når det skal foregå på den indirekte måde, at vi efter mødet alle sammen går ud og fortæller pressen, hvordan Danmarks forhandlingssituation er. Og det er jo tilfældet i sandsynligvis omkring 99 pct. af sagerne.

Derfor overrasker og skuffer det mig, at ministeren falder tilbage til lige præcis *den* argumentation. Den troede jeg da vi havde lagt bag os, men nu er den så åbenbart vendt tilbage fra statsapparatets side. Det overrasker mig endnu mere, da forslaget her jo kun vedrører de ting, som drøftes på de åbne møder i EU's Ministerråd, og det er altså vanskeligt at forestille sig, hvordan Danmark skal kunne holde sin for-

handlingsposition hemmelig i den lange ende, når den skal fremlægges på et åbent ministerrådsmøde. Ministeren kan da ikke holde sin forhandlingslinje hemmelig, når det foregår på et åbent møde.

Logikken i indvendingen kunne jeg endda forstå, hvis forslaget havde handlet om lovforslag, der blev behandlet på *lukkede* ministerrådsmøder i EU, men her er der tale om, at ministeren jo under alle omstændigheder kommer til at fortælle offentligheden, hvordan han ser på det, fordi det foregår på et åbent møde i EU.

Så jeg må indrømme, at jeg tror, ministeren simpelt hen har fået den forkerte tale med, en tale, som har ligget i arkivet, for jeg tror egentlig, at daværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, på et tidspunkt for 2-3 år siden – jeg kan ikke huske datoen – holdt den der tale. Så jeg tror, ministeren er kommet til at tage en ældre udskrift i arkivet i stedet for den, han skulle have haft med herover. Jeg håber i hvert fald, at det er det, der er tilfældet.

Kl. 18.30

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, ministerens indvendinger var relevante, men jeg vil prøve at følge den opfordring, som hr. Villy Søvndal kom med under behandlingen af de foregående forslag, nemlig at prøve at lytte til de positive signaler, der kom fra en række af ordførerne, og så må vi se, om vi ikke kan føre dem videre i udvalget, og se om det trods alt ikke alligevel kan give et resultat.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, der er et behov for at få præciseret synspunkterne om åbenhed i relation til mandatgivningen lidt. Jeg havde egentlig forstået, når jeg læste bemærkningerne, at der i hvert fald implicit lå det i det, at Enhedslisten godt kunne se, at der er et problem i at have offentlighed omkring selve mandatgivningen. Men nu synes jeg, jeg hører på hr. Keld Albrechtsen, at det ser man ikke noget problem i, fordi, som man siger, ministerrådsmøderne jo alligevel er åbne, og så må ministeren på det tidspunkt afsløre sit mandat.

Det forholder sig vel sådan, at man udmærket kan deltage i et møde, hvor man har et forhandlingsmandat forstået på den måde, at der er en vis spændvidde med hensyn til, hvad man i sidste ende kan gå med til, men i selve drøftelsen afslører man ikke, hvor langt man i virkelig-

heden er villig til at gå i retning af at imødekomme andre synspunkter.

Hvis de andre på forhånd er orienteret om, hvor langt man i virkeligheden vil strække sig i forhold til sit udgangspunkt, står man jo betydelig ringere i forhandlingsituationen. Derfor synes jeg ikke, man kan sætte lighedstegn mellem mandatgivningen på Europaudvalgs møder og det forhold, at selve forhandlingen foregår på et åbent møde i Ministerrådet.

Så jeg er lidt skuffet, hvis det er sådan, at Enhedslisten ikke i højere grad synes, at der skal tages hensyn til nationale danske interesser i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Men vi skriver jo i bemærkningerne, at vi godt kan forestille os tilfælde, hvor der ikke er åbenhed, hvor det er nødvendigt at lukke dørene i en konkret sag, fordi der kan være en forhandlings-situation for Danmarks vedkommende. Det vil normalt ikke være noget problem. Det ved ministeren jo også. Det er meget sjældent, at mandater har en sådan art, at det vil give noget som helst problem at offentliggøre mandatet.

Det, jeg var inde på, var, at ministre – nu skal jeg ikke sige, at ministre overtræder deres tavshedspligt og sådan noget – plejer at orientere pressen om, hvad de forhandler ud fra, og det plejer ikke at give nogen som helst problemer. Derfor ville det være undtagelsesvis, at der ville være behov for det, men vi er naturligvis helt med på, at i de situationer, hvor der vil være behov for det, må man også kunne gøre det. Det er klart.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er igen for at hjælpe forslagsstilleren ud af den situation, han er blevet bragt i, når ministeren bevæger sig helt tilbage i trodsalderen i det omfang, jeg synes skete lige før.

Jeg vil spørge hr. Keld Albrechtsen, om han ikke tror, det var nyttigt, at vi lavede en optegnelse, hvor vi prøvede at undersøge, i hvor mange tilfælde ministre spurtede ud af lokalet for lynhurtigt at komme ud til TV-Avisen og TV 2-nyhederne og redegøre for, hvilket forhandlingsmandat de har fået.

Hvis sådan en registrering viste, at det gjorde de stort set i alle sager måske med undtagelse af højst fem hvert år, er det så ikke er hr. Keld Al-

brechtsens opfattelse; at ministerens argumentation slet ikke holder?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det, jeg hørte hr. Keld Albrechtsen sige for lidt siden, var, at der kunne sættes lighedstegn mellem, at en sag behandles på et åbent minister-rådsmøde og så det, at man roligt i den sammenhæng kunne lade mandatgivningen foregå for åbne døre.

Den sammenhæng synes jeg ikke at der er. Jeg synes ikke, man kan sige, at så snart noget skal foregå på et åbent ministerrådsmøde, kan mandatgivningen pr. definition så også ske i åbenhed, fordi man ikke behøver at afsløre sit fulde mandat under det åbne møde, for det er jo et spørgsmål om, hvad man i sidste ende vil gå med til.

Kl. 18.35

Derfor vil jeg spørge hr. Keld Albrechtsen, om hr. Keld Albrechtsen er enig med mig i, at man ikke nødvendigvis skal sætte lighedstegn mellem de to ting.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Søvnald vil jeg sige, at jeg synes, det er et godt forslag, han kommer med, og vi bør i udvalget bede om den redegørelse, for så kunne vi i hvert fald få afsluttet den del af debatten og få konkluderet på den del, så vi kunne blive enige om, hvornår der er et konkret behov for, at en sag behandles bag lukkede døre.

Min påstand er, det lå også i det, hr. Villy Søvnald sagde, at det vil være i meget få tilfælde, men det vil være udmærket at få det gennemgået og dokumenteret, for så kan vi i hvert fald slippe for, at vi skal starte forfra på den diskussion, hver gang det kommer op.

Så vil jeg sige til hr. Lars Barfoed, at hr. Barfoed har ret i, at der kan og vil opstå situationer, hvor der er et åbent møde i EU's Ministerråd, men hvor det kan være nødvendigt at have sagen bag lukkede døre i Folketingets Europaudvalg. Det er også det, vi i bemærkningerne har skrevet kan tænkes. Så jeg kan godt medgive hr. Barfoed, at den situation kan tænkes at opstå. Min opfattelse er, at det vil ske meget sjældent, men det kan tænkes, og i den situation vil vi også være indstillede på det.

Men at lukke dørene i al almindelighed af den grund ville efter vores opfattelse være forkert og unødvendigt, og det håber jeg så også at

hr. Barfoed kan være enig med mig i. Og så må vi finde ud af, hvordan vi får en procedure for, at dørene lukkes. Det ligger så også i forslaget, at det skulle Folketingets Præsidium kigge på.

Nu vil jeg prøve at bevare optimismen omkring forslaget under udvalgsarbejdet, og så kan vi få lavet den undersøgelse, som hr. Villy Søvn-dal foreslog, så vi har et faktisk grundlag at gå ud fra, og så må vi se at komme videre.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Tak for svaret.

Så vil jeg spørge hr. Keld Albrechtsen, om hr. Keld Albrechtsen er enig med mig i, at den proces, hvorunder Europaudvalgets møder foregår for tiden, hvor der alene er mulighed for at stille spørgsmål til ministeren og så få et svar, egentlig ikke er særlig egnet til offentlighed, og at offentlighed omkring Europaudvalgets møder egentlig burde hænge sammen med, at vi drøftede en anden proces, således at alle udvalgets medlemmer havde mulighed for at udveksle synspunkter, også indbyrdes, for at det skulle give en mening for tilhørerne eller seerne at følge selve behandlingen i møderne.

(Kort bemærkning).

Europaministeren (Bertel Haarder):

Kun for at præcisere, hvad jeg selv har sagt: Jeg holdt mig til beslutningsforslaget, som handler om præcis de dagsordenspunkter, hvor der gives mandat. Og når jeg kommer og beder om et mandat, så tror jeg, at jeg har mange vidner på, at jeg fortæller om den politiske situation, hvilke lande der måtte være imod af den ene grund, og hvilke der måtte være imod af den anden grund, for jeg synes, at det er den politiske situation, det har interesse at bringe videre til Folketinget, og det ville jeg altså ikke kunne, hvis det var i et åbent møde.

Dertil kommer det, der har været talt så meget om, nemlig selve forhandlingspositionen. Jeg er netop kommet hjem fra et møde i Bruxelles om hele det komplicerede spørgsmål om, hvem der skal tage sig af en asylansøgning. Det taktiske forløb, som den sag har været igennem, har været så uendelig kompliceret og så stærkt præget af, ja, jeg vil ikke kalde det pokerspil, men i hvert fald af, at landene ikke spillede med åbne kort, naturligvis gjorde de ikke det. Derfor

var det meget vanskeligt at finde ud af, hvor det punkt lå, hvor vi kunne enes. Det kan altså ikke nytte noget, at man i den situation har vist sine kort i et åbent møde, og det er ikke bare nogle få møder, det er alle de vigtige sager, som er præget af det.

Så hvor meget jeg end elsker åbenhed og altid har talt om åbenhed, og der er masser af ting, der kan være åbenhed om, også i forhold til EU og også i ressortudvalgene, så går det altså ikke, når der er tale om mandatgivning, og det er dét, forslaget handler om. Det var det, jeg holdt mig til, og derfor sagde jeg det, jeg sagde.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, og så forestiller jeg mig, at vi nok snart skal til at slutte af.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige til hr. Barfoed, at jeg er helt enig i, at det må være noget af det, der skal indgå i drøftelsen, for der skal selvfølgelig i forbindelse med åbne møder være mulighed for, at det er en reel debat. Det er jeg meget enig i.

Kl. 18.40

Jeg er da også enig i de meget mere vidtgående forslag, som er kommet fra forskellig side, fra hr. Søvn-dal, fra hr. Thulesen Dahl, om møder i Folketingssalen og en mere vidtgående åbenhed end den, der ligger her.

Så vil jeg bare til afslutning sige til ministeren, at nu synes jeg altså, at det simpelt hen ruller baglæns, for nu vender ministeren tilbage til en sådan kancelliagtig argumentation, hvor han ligesom på forhånd anerkender, at EU har en så lukket form for beslutningsproces, at man nok hellere må opgive at få den åbnet.

Jeg håber, at ministeren vil gå hjem og sove på det, så når ministeren her efter jul skal drøfte det med Folketingets Europaudvalg, har han fået en mere optimistisk tilgang til den her sag. Hvis ministerens sidste ræsonnement skulle få lov til at afslutte denne sag, ville det betyde, at vi ikke kunne gøre noget som helst fremskridt overhovedet, når det gælder åbenhed om Folketingets arbejde i forhold til det her, og det ville da være meget trist.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-
hold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 4. december 2002, kl. 12.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.42
